

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202981
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8415202981.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu V.. N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpený JUDr. Petrom Majerníkom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, IČO: 42 109 680, proti žalovanému: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, G. D., právne zastúpený JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, o zaplatenie 39.024,90 eura istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 3C/60/2015-40 zo dňa 10.11.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 39.024,90 eura z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 39.024,90 eura od 03.04.2015 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, citoval ust. § 415, § 420, § 444, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej § 5 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z.z. a uviedol, že predmetom konania je uplatnená náhrada škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré bolo ohodnotené znalcom I.. W. v rozsahu 2 482,5 bodov. Výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ustanovená opatrením Ministerstva zdravotníctva SR pre rok 2012 predstavuje 15,72 eura za jeden bod, čo v prepočte predstavuje celkom sumu 39.024,90 eura. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca si uplatňoval nárok na náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví žalovaným dňa 08.01.2012, o ktorom skutku bolo vedené trestné stíhanie voči žalovanému, v ktorom bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/70/2012 zo dňa 05.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.01.2013 právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu. Následkom konania žalovaného bol žalobca v období od 08.01.2012 do 17.01.2012 v ústavnej zdravotnej starostlivosti Nemocnice Poprad s tým, že bol práceneschopný do 24.04.2013, čo predstavuje viac ako 15 mesiacov. Podľa žalobcu došlo k ustáleniu jeho zdravotného stavu dňa 10.12.2013, čo vyplýva zo zdravotného lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Žalobca bol opätovne uznaný práceneschopným dňa 28.11.2013 z dôvodu, že bolo potrebné odstrániť z jeho tela podporné dlahy z oblasti dolného konca ľavej vretennej kosti, ktoré mu boli voperované za účelom stabilizácie kosti bezprostredne po útoku na jeho osobu. Táto práceneschopnosť trvala do 01.06.2014, čo je viac ako 7 mesiacov. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania žalovaným súd uviedol, že túto neakceptoval, lebo podľa jeho názoru k premlčaniu nároku nedošlo. Neakceptoval ani ďalšie návrhy žalovaného na prerušenie konania z dôvodu obnovy konania v trestnom konaní, prípadne na doplnenie dokazovania. Žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel s tým, že priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 15,05 % ročne z dlžnej sumy 39.024,90 eura od 03.04.2015 do zaplatenia v zmysle ust. § 517

ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. z dôvodu, že žalovaný bol povinný splniť dlh najneskôr do 02.04.2015, a preto následne dňom 03.04.2015 sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalovaného. Namietal nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia, ako aj vady konania, ktoré mali za následok nesprávne právne posúdenie. Poukázal na ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to na náležitosti odôvodnenia rozhodnutia s tým, že uviedol, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky relevantné skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Podľa jeho názoru, sa súd týmito zásadami v danej veci neriadil. V odôvodnení rozhodnutia vôbec neuviedol prečo nevykonal navrhnuté dôkazy predložené a označené žalovaným na pojednávaní dňa 10.11.2015. Žalovaný v celom rozsahu spochybnil lekárske posudok I.. W. zo dňa 02.01.2014 čo sa týka jednotlivých položiek, ktoré v ňom boli obsiahnuté, ako aj skutočnosti prečo práve dňa 10.12.2013 malo dôjsť k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu. Zároveň poukázal na to, že I.. W. je znalcom z odboru medicíny, ktorý vypracoval len lekárske posudok ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Nejedná sa o znalecký posudok v právnom zmysle. Ďalej namietal nesprávne vysporiadanie sa so vznesenou námietkou premlčania, ktoré posúdenie v odôvodnení neuviedol. Poukázal na to, že udalosť, ktorá zakladá žalobcovi nárok na náhradu škody sa udiala dňa 08.01.2012. Žalobca už tento deň vedel, že za škodu, ktorá mu vznikla zodpovedá žalovaný. Ďalej namietal okamih ustálenia zdravotného stavu žalobcu. Podľa jeho názoru, k jeho ustáleniu došlo určite najskôr rok po vzniku škodovej udalosti, t.j. 08.01.2013. Žaloba mala byť podaná najneskôr do 08.01.2015 v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov žalovaným na pojednávaní dňa 10.11.2015. Napadnuté rozhodnutie považoval za predčasné, ako aj jeho odôvodnenie za neodôvodnené. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo zmeniť a žalobu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov konania.

3. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný bol právoplatne odsúdený za vinného zo zločinu vraždy v štádiu pokusu a v súčasnej dobe vykonáva súdom uložený trest. Žalovaný si musí byť vedomý skutku, ktorý spáchal na osobe žalobcu a veľkosti utrpenia, ktoré mu tým spôsobil. Je absolútne neprijateľné, aby sa takýmto účelovým spôsobom zbavoval svojej zodpovednosti za závažné konanie. Uplatnenú námietku nepreskúmateľnosti, arbitrárnosti rozhodnutia nepovažoval za dôvodnú. Vo vzťahu k vykonaným dôkazom a hodnoteniu lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia uviedol, že žalovaný nenamietal a neuviedol žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by spochybňovali správnosť lekárskeho posudku. Navrhované znalecké dokazovanie, resp. výsluch lekára považoval za neúčelné, v snahe predĺžiť konanie a zvýšiť jeho finančnú náročnosť. K námietke premlčania uviedol, že jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, pri ktorých plynie samostatná premlčacia doba. Začiatok ich plynutia je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Ide o subjektívnu premlčaciu dobu, pričom objektívna premlčacia doba sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví v zmysle ust. § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka in fine neuplatňuje. Posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia bol vypracovaný 02.01.2014 a premlčacia doba uplynula 02.01.2016. V prípade, ak by sme počítali premlčaciu dobu od ustálenia zdravotného stavu, táto nastala dňom 10.12.2013, čo je uvedené priamo v lekárskom posudku. Žaloba bola podaná 04.05.2015, teda počas plynutia premlčacej doby. Posudok sa spravidla vydáva až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Pojem spravidla nie je možné vykladať tak, že po jednom roku sa zdravotný stav považuje za ustálený bez ohľadu na objektívne okolnosti. Poukázal na to, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo po dlhšom období ako obdobie jedného roka práve z dôvodu závažnosti konania žalovaného, ktorý sa pokúsil zavraždiť žalobcu so strelnou zbraňou. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok.

4. Žalovaný v rámci odvolacej repliky k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu uviedol, že žalobca vie perfektne klamať a zavádzať, čo je nespochybniteľné. Poukázal na to, že súd sa vôbec nezaoberal otázkou spoluzavinenia. Samotné priznanie ku skutku nerieši túto otázku a je dokázateľné, že ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu žalobcu, ku skutku by nikdy nebolo došlo. Poukázal na podaný návrh na obnovu konania vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 2C/57/2013 a ďalej na konanie o náhradu škody vedené pod sp. zn. 3C/39/2015 o zaplatenie 12.175,61 eura s tým, že uviedol, že v týchto veciach podal odvolanie aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Obe škody sa týkali jedného skutku.

Právny zástupca žalovaného v rámci odvolacej repliky poukázal na to, že žalovaný namietal voči lekárskeму posudku vypracovanému I.. W.B. ohodnotenie položky 254 - vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy vo výške 1 000 bodov. Predmetná položka má rozpätie v zmysle prílohy zákona č. 437/2004 Z.z. 130 až 780 bodov. Žalovanému nie je jasné, prečo I.. W. priznal za túto položku 1 000 bodov. Navyše v žiadnom prípade sa nemôže jednať o zvýšenie tejto položky o 50 % v zmysle ust. § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.. Ďalej poukázal na to, že I.. W. je lekárom úrazovej chirurgie a stanovenie položky č. 254 v lekárskeму posudku je výlučne v kompetencii lekára z odvetvia psychiatrie. Navyše žalobca k žalobe nepredložil žiadne lekárske správy, ktoré by preukazovali opodstatnenosť ohodnotenia položky 254 pri sťažení spoločenského uplatnenia, ako aj jeho zvýšenia. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca v dôsledku poškodenia za zdraví mal nejaké obmedzenia alebo straty možnosti uplatniť sa v živote, alebo v spoločnosti. Vo vzťahu k námietke premlčania opätovne poukázal na to, že z predložených dokladov žalobcom možno konštatovať, že k ukončeniu jeho liečenia došlo dňom 24.04.2013, a teda najneskôr týmto dátumom možno jeho zdravotný stav považovať za ustálený. Podľa lekárskeho posudku vypracovaného I.. W. došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu k 10.12.2013, ale táto okolnosť relevantnými odbornými podkladmi nie je odôvodnená a žalovanému nie je zrejmé, prečo práve k tomuto dátumu malo dôjsť k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaného, žalobca v dvojročnej lehote si neuplatnil nárok na súde, keďže žaloba bola podaná 04.05.2015.

Právny zástupca žalobu v rámci odvolacej dupliky uviedol, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie žiadnym spôsobom nespochybnil lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaný I.. W.. Skutkové tvrdenia týkajúce sa vznesenej námietky premlčania súd prvej inštancie správne vyhodnotil. Poukázal na zásadu koncentrácie konania s tým, že na prostriedky procesnej obrany, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní nemožno prihliadať, lebo neboli uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie. Poukázal aj na ust. § 366 Civilného sporového poriadku týkajúce sa možnosti uplatnenia prostriedkov procesnému úkonu alebo prostriedkov procesnej obrany v odvolacom konaní. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok, lebo podľa jeho názoru, sa súd prvej inštancie správne vysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie vo veci samej.

V záujme zachovania práva na spravodlivý súdny proces bolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu v rámci odvolacej dupliky právneho zástupcovi žalovaného v zmysle ust. § 374 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce a začaté konania v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016, ktorých následky úkonu sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 470 ods. 2 druhá veta CSP, ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom

prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa čl. 2 ods. 1, 2 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho sporu bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

7. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie a následne uplatnenými odvolacími námietkami žalovaným, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie. Predmetom nároku na náhradu škody je nárok žalobcu na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 39.024,90 eura s prísl., z dôvodu, že žalovaný bol právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/70/2012 zo dňa 05.11.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/53/2012 zo dňa 30.01.2013. V dôsledku ublíženia na zdraví si žalobca z titulu náhrady škody uplatnil náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorej výšku náhrady preukázal lekárskeho posudkom vypracovaným l. W. dňa 02.01.2014, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 2 482,5 bodov. Z lekárskeho posudku vypracovaného l. W. vyplýva, že k ustáleniu zdravotného stavu pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia malo dôjsť k 10.12.2013 (č.l. 9 spisu). Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom namietal výšku uplatneného nároku, ktorá podľa jeho názoru nezohľadňuje spoluzavinenie samotného poškodeného, ako aj poukázal na to, že sa domáhal obnovy konania, ktorý návrh mu bol zamietnutý v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6Nt/13/2014 zo dňa 30.03.2015 s tým, že dňa 07.04.2015 podal podnet na Generálnu prokuratúru na podanie dovolania a v čase podania odporu nemal vyjadrenie z Generálnej prokuratúry. Žalovaný navrhol vykonať dokazovanie a stanoviť výšku škody po zohľadnení spoluzavinenia žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom boli prítomné strany sporu, ako aj ich právni zástupcovia. Na pojednávaní právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premĺčania v zmysle ust. § 106 Občianskeho zákonníka, ako aj poukázal na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 3C/70/2012. Ďalej uviedol, že v prípade, že bude povolená obnova, nebude daná zodpovednosť žalovaného. Ďalej navrhol doplniť dokazovanie výsluchom lekára, ktorý vypracoval znalecký posudok, resp. posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia ohľadne okamihu ustálenia zdravotného stavu, pretože deň vypracovania posudku neznamená deň ustálenia zdravotného stavu. Následne po vyjadrení právneho zástupcu žalobcu, súd prvej inštancie nepripustil ďalšie návrhy na dokazovanie a vo veci samej rozhodol. Odvolací súd poukazuje na to, že na predmetnom nariadenom pojednávaní boli prítomné strany sporu a súd prvej inštancie nevykonal ani výsluch strán v spore v rámci vykonaného dokazovania. Uplatnená námietka nesprávnych skutkových zistení, ktorá mala za následok nesprávne právne posúdenie bola dôvodná. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia nesprávne a nedostatočne vysporiadal so vznesenou námietkou premĺčania vo vzťahu k uplynutiu subjektívnej premĺčacej lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody vyplývajúcej z ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pojem „dozvedel sa o škode“ je v zmysle ustálenej judikatúry potrebné vykladať tak, že poškodený vedel o tom, kto za škodu zodpovedá, o druhu spôsobenej a rozsahu škody, a to do takej miery, že to poškodenému umožňovalo uplatniť právo na súde. Vyžaduje sa preukázaná vedomosť. Z rozsahu vykonaného dokazovania nevyplýva ako sa súd prvej inštancie s touto skutočnosťou náležite vysporiadal, pokiaľ námietka premĺčania bola vznesená na pojednávaní, pri ktorom následne došlo k rozhodnutiu vo veci samej bez toho, že by súd prvej inštancie za účelom skúmania dôvodnosti tejto námietky vykonal akékoľvek dokazovanie. Súčasťou spisu nie je ani pripojený trestný spis, z ktorého by vyplývalo kedy rozhodnutie o vine žalovaného nadobudlo právoplatnosť, ako aj z ktorého by vyplývalo, či si žalobca ako poškodený v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému. Posúdenie vznesenej námietky premĺčania súdom prvej inštancie nebolo dostatočné a najmä nepreskúmateľné, a preto uplatnená námietka odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu arbitrálneho rozhodnutia bola dôvodná.

8. K sťaženi spoločenského uplatnenia dochádza, ak následkom úrazu alebo iného poškodenia na zdraví, prípadne zhoršením ich následkov nastanú v zdravotnom stave poškodeného také zmeny,

ktoré majú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre jeho životné úkony. Či a aké zmeny v zdravotnom stave nastali, je možné zistiť, ak je možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený, teda v dobe, kedy je možné vykonať jeho posúdenie. Okamih ustálenia zdravotného stavu je rozhodný pre následné ohodnotenie trvalých následkov spôsobených ublížením na zdraví, ako aj vo vzťahu k skúmaniu včasnosti uplatneného nároku na náhradu škody. Okrem predloženého lekárskeho posudku vypracovaného I. W., znalcom z odboru medicína, ale chirurgom, iné listinné dôkazy preukazujúce trvalé následky žalobcu na zdraví v konaní preukázané neboli. Navyše znalec hodnotil aj položku 254 týkajúcu sa vážnych duševných porúch pri iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy v rozsahu 1 000 bodov. Pri namietaní dôvodnosti uplatnenej výšky náhrady škody odvolací súd považoval za dôvodne namietané nesprávne skutkové zistenia aj vo vzťahu k tejto položke. Výška náhrady škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia je závislá od bodového hodnotenia trvalých následkov na zdraví vypracovaného lekárom. K týmto namietaným skutočnostiam žalovaný navrhol vykonanie dôkazov, ktorých vykonanie súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 11.11.2015 nepripustil. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol, z akých dôvodov navrhované dôkazy nevykonal. Aj v tejto časti je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

9. Za dôvodné považoval odvolací súd aj namietané odňatie možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie. Je nesporné, že konanie pred súdom prvej inštancie bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016, podľa ktorého došlo aj k rozhodnutiu vo veci samej, aj k podanému odvolaniu. Odôvodnenie rozhodnutia musí spĺňať náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016, musí byť jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné, lebo právo na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces zaručený čl. 6 ods. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, vrátane práva na súdnu ochranu zaručeného ústavou (čl. 46 a nasl.). Navyše sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal ani s uplatnenou námietkou pri prvom úkone žalovaného v podanom odpore voči vydanému platobnému rozkazu č.k. 3C/60/2015-20 zo dňa 15.05.2015, v ktorom žalovaný namietal zohľadnenie miery spoluzavinenia pri vzniku škody.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 písm. b), c) CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bol nesprávny procesný postup, ktorý mal za následok nedostatočne zistený skutkový stav, vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil napadnuté rozhodnutie, nesprávne, bez dostatočných skutkových zistení nesprávne posúdil námietku premlčania uplatneného nároku, ako aj nevykonal navrhnuté dôkazy za účelom zistenia a preukázania dôvodnosti výšky uplatnenej náhrady škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, vrátane nezohľadnenia miery spoluzavinenia žalobcu na vzniku škody.

11. Vo vzťahu k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v zmysle ust. § 366 CSP nemožno použiť v odvolaní a v odvolacom konaní na ne prihliadať, odvolací súd poukazuje na to, že predmetné konanie bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016 (žaloba podaná dňa 04.05.2015), k rozhodnutiu vo veci samej došlo dňa 10.11.2015 a odvolanie bolo podané 20.05.2016. V súlade s citovaným ust. § 470 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s čl. 1, 2 CSP, odvolací súd posudzoval dôvodnosť podaného odvolania aj rozsah uplatnených námietok. Obsahom princípu justifikácie účinkov procesných úkonov je skutočnosť, že procesné úkony subjektov civilného sporového konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu. Všeobecná platnosť tohto princípu je odvoditeľná zo všeobecných princípov právneho štátu, predovšetkým princípu legitímnych očakávaní ochrany nadobudnutých práv a dôvery subjektov v práva v právo samotné. Odvolacími dôvodmi v zmysle ust. § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, uplatnenými právnym zástupcom žalovaného v podanom odvolaní bolo, že v konaní došlo k vadám uvedeným v zmysle § 221 ods. 1 CSP a že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a), c), d), f) Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do

30.06.2016). Týmito odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovaným bol odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016).

12. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie za účelom zistenia skutkových okolností týkajúcich sa a rozhodných pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, t.j. k stanoveniu okamihu ustálenia zdravotného stavu žalobcu pre účely vypracovania bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia znalcom, oboznámiť sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/70/2012, vypočítať strany sporu za účelom zistenia skutkových okolností potrebných pre posúdenie miery spoluzavinenia poškodeného na vzniku škody v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Po doplnení dokazovania, z ktorého vyplynie, že došlo k ustáleniu zdravotného stavu, posúdení námietky premlčania je potrebné následne vo veci samej rozhodnúť s tým, že odôvodnenie rozhodnutia musí spĺňať náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP, v ktorom odôvodnení je potrebné uviesť, z ktorých skutkových zistení odôvodňujúcich súd príslušnú právnu normu aplikoval, ďalej, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, na základe ktorých vo veci samej rozhodol s tým, že obsahom hodnotenia dôkazov je aj opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považoval za hodnoverný, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú, ako aj uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z ktorého dôvodu. V prípade rozporov je potrebné uviesť, ktorý dôkaz súd považoval za vierohodný a ktorý nie, pričom je potrebné vychádzať z princípu voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúceho z čl. 15 základných princípov CSP a ust. § 191 ods. 1 CSP.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. O nároku na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 396 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa úspechu strany v spore v zmysle ust. § 255 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.